

FITXA IDENTIFICATIVA**Dades de l'Assignatura**

Codi	33326
Nom	Psicologia de les addiccions
Cicle	Grau
Crèdits ECTS	4.5
Curs acadèmic	2017 - 2018

Titulació/titulacions

Titulació	Centre	Curs	Període
1319 - Grau de Psicologia	Facultat de Psicologia i Logopèdia	4	Segon quadrimestre

Matèries

Titulació	Matèria	Caràcter
1319 - Grau de Psicologia	25 - Psicología de las Adicciones	Optativa

Coordinació

Nom	Departament
CHOLIZ MONTAÑES, MARIANO JESUS	300 - Psicologia Bàsica
CORTES TOMAS, MARIA TERESA	300 - Psicologia Bàsica

RESUM

L'assignatura Psicologia de l'Addicció consta d'un total de 4,5 crèdits teoricopràctics. És una assignatura optativa quadrimestral que s'impartix en quart curs del Grau de Psicologia i forma part de l'agrupació de matèries denominada 'Psicología Clínica i de la Salud'.

L'objectiu general de la mateixa és proporcionar a l'alumnat coneixements tècnics sobre els processos psicològics bàsics implicats en el desenrotllament del procés addictiu, fent especial insistència en els procediments i tècniques utilitzades en la prevenció i intervenció psicològica. Concretament, es proporciona als estudiants esquemes bàsics dels processos d'adquisició i canvi cognitiu-conductual del procés addictiu, tant el referit al consum d'una substància (drogodependències) com al de qualsevol conducta addictiva.

L'assignatura inclou la comprensió i fonamentació teòrica del procés addictiu, des del seu inici fins a la pèrdua completa del control sobre la conducta. A més, contribuïx de manera decisiva en la possibilitat d'intervenció futura de los/as alumns/as, al dotar-los de recursos metodològics i d'intervenció per a interpretar, comprendre i intervindre sobre el funcionament psicològic d'un addicte.

CONEIXEMENTS PREVIS

Relació amb altres assignatures de la mateixa titulació

No heu especificat les restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

Altres tipus de requisits

COMPETÈNCIES

1319 - Grau de Psicologia

- Ser capaç d'identificar problemes i necessitats grupals i intergrupals
- Ser capaç de definir els objectius i elaborar el pla bàsic de la intervenció en funció del seu propòsit (prevenció, tractament, rehabilitació, inserció, acompanyament...)
- Saber triar les tècniques d'intervenció psicològica adequades per a aconseguir els objectius
- Ser capaç d'utilitzar estratègies i tècniques per a involucrar en la intervenció els destinataris
- Ser capaç d'elaborar informes orals i escrits.
- Conèixer les obligacions deontològiques de la psicologia i ajustar-s'hi
- Conèixer els diferents camps d'aplicació de la psicologia i tenir els coneixements necessaris per a incidir i promoure la qualitat de vida en els individus, grups, comunitats i organitzacions implicats en qualsevol procés addictiu.
- Ser capaç de descriure i mesurar variables (actituds, nivell de preparació al canvi, etc.) i processos cognitius, emocionals i conductuals relacionats amb els processos addictius.

RESULTATS DE L'APRENTATGE

Mòdul 1: Concepte d'addicció: dificultats en la seua delimitació. Avaluació dels diferents tipus d'addicció. El cicle addictiu.

- 1.- Descriure i analitzar la complexitat del procés addictiu.
- 2.- Conèixer i saber utilitzar els diferents protocols d'avaluació.

Mòdul 2: Processos psicològics implicats en l'adquisició i manteniment d'una conducta addictiva. Nous patrons de consum i dependències.

3.- Conèixer els processos psicològics (motivació, emoció, aprenentatge...) que afavorixen l'aparició i consolidació del procés addictiu.

4.- Identificar les noves substàncies i conductes addictives.

Mòdul 3: El canvi dins d'un procés addictiu (fonamentat en l'evidència empírica) : maneig d'aspectes motivacionals, generalització, estats emocionals, craving, processos d'aprenentatge.

5.- Conèixer i saber implementar els principals protocols d'intervenció psicològica utilitzats en les diferents conductes addictives.

Mòdul 4: Processos de manteniment del canvi: abandó terapèutic i prevenció de recaigudes.

6.- Conèixer els principals factors que subjauen a ambdós processos.

7.- Saber utilitzar els diferents programes d'intervenció en recaigudes.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. Concepte d'addicció: dificultats en la seua delimitació. Avaluació dels diferents tipus d'addicció. El cicle addictiu

La Psicologia de l'Addicció.
Classificacions Diagnòstiques.

2. Processos psicològics implicats en l'adquisició i manteniment d'una conducta addictiva. Nous patrons de consum i dependències.

Procés d'adquisició de la conducta addictiva: la prevenció universal.

Procés de manteniment de la conducta addictiva: la prevenció selectiva i indicada.

3. El canvi dins d'un procés addictiu (fonamentat en l'evidència empírica): maneig d'aspectes motivacionals, generalització, estats emocionals, craving, processos d'aprenentatge.

Intervenció motivacional en el procés addictiu.

Protocols específics d'intervenció en les diferents substàncies i conductes addictives.

4. Processos de manteniment del canvi: abandó terapèutic i prevenció de recaigudes.

Estratègies de consolidació del canvi del procés addictiu.

VOLUM DE TREBALL

ACTIVITAT	Hores	% Presencial
Classes teoricopràctiques	45,00	100
Assistència a esdeveniments i activitats externes	4,00	0
Elaboració de treballs en grup	10,00	0
Elaboració de treballs individuals	10,00	0
Estudi i treball autònom	30,00	0
Preparació de classes de teoria	7,00	0
Preparació de classes pràctiques i de problemes	6,50	0
TOTAL	112,50	

METODOLOGIA DOCENT

Metodologia activa i participativa, integrant diferents metodologies instruccionals de cara a potenciar l'aprenentatge significatiu dels coneixements implicats i el desenvolupament de les competències de la matèria.

Les tècniques instruccionals bàsiques són (1) Exposicions i presentacions dels continguts de la matèria, (2) Realització d'activitats de caràcter pràctic (estudi de casos, debat i anàlisi de textos), (3) Tutories grupals programades, (4) Preparació de treballs de forma autònoma, elaboració i presentació d'informes de les pràctiques realitzades a l'aula (individuals i en grup), (5) Avaluació formativa i sumativa

AVALUACIÓ**SISTEMES D'AVALUACIÓ**

ES1. Valoració de continguts teòrics i pràctics mitjançant proves escrites.

ES2. Presentació oral o escrita d'informes, treballs individuals o en grup, casos clínics, resolució de problema i maneig de proves diagnòstiques.

ES3. Participació activa en les activitats de classe, seminaris i tallers i motivació per la qualitat dels resultats de l'aprenentatge.

- No s'estableixen diferències en el model de qualificació entre la primera i la segona convocatòria.

Requisits mínims: Per a superar l'assignatura, és necessari assolir un domini mínim del 50% en cadascun dels apartats d'avaluació

- 1) Superar la prova individual final.
- 2) Entregar almenys un dels dos informes obligatoris indicats pel professorat.
- 3) Tenir entregades les activitats desenvolupades en classe.

Examen

Es realitzarà una prova final que inclourà preguntes objectives i curtes, que cobriran tota la matèria treballada, tant en les activitats presencials com en les no presencials. Este examen suposarà el 70% de la qualificació total

Informes i activitats al llarg del curs

El valor dels informes equival al 10% de la qualificació final, de manera que es podrà obtindre una qualificació que oscil·la entre 0 i 1 punt, en funció de la qualitat dels mateixos. És requisit imprescindible entregar, com a mínim, un dels informes.

En les diferents sessions es realitzaran una sèrie d'activitats que consistiran en exercicis, revisions, comentaris, valoracions, activitats, etc. L'entrega i participació en les activitats que determine el professorat tindrà una puntuació màxima de 2 (20% de la puntuació total de l'assignatura). La meitat d'aquesta part (un 10% de la qualificació) seran activitats no recuperables en cas de no haver participat activament en classe, el dia en què es van fer.

ADVERTIMENT

La còpia o el plagi manifest de qualsevol tasca que forme part de l'avaluació comporta la impossibilitat de superar l'assignatura, i pot suposar el sotmetiment immediat als procediments disciplinaris oportuns.

Cal tenir en compte que, d'acord amb l'article 13. d) de l'Estatut de l'estudiant universitari (RD 1791/2010, de 30 de desembre), és deure de l'estudiant abstenir-se d'utilitzar, o de cooperar en la utilització, de procediments fraudulents en les proves d'avaluació, en els treballs que es realitzen o en documents oficials de la universitat.

En horari de tutoria, el professor o professora pot requerir entrevistes individuals o en grup amb la finalitat de verificar el grau de participació i d'assoliment en els objectius fixats per a qualsevol tasca desenvolupada. El fet de no acceptar aquesta verificació comporta no superar la tasca o activitat en qüestió.

SISTEMA DE QUALIFICACIÓ

L'avaluació de l'assignatura i la impugnació de la qualificació obtinguda estan sotmeses a allò que disposa el Reglament d'Avaluació i Qualificació de la Universitat de València per a títols de Grau i Màster (ACGUV 108/2017 de 30 de maig de 2017).

http://www.uv.es/graus/normatives/2017_108_reglament_avaluacio_qualificacio.pdf

Segons aquesta norma, la nota s'ha d'anotar en expressió numèrica de 0 a 10 amb un decimal, i s'ha d'ajustar a l'escala de qualificació següent:

- De 0 a 4,9: suspens.
- De 5 a 6,9: aprovat.
- De 7 a 8,9: notable.
- De 9 a 10: excel·lent o excel·lent matrícula d'honor.

Només se sumen els diferents apartats que preveu l'avaluació quan s'hagen superat els requisits mínims establerts per a cadascun d'ells. Si l'estudiant ha obtingut 3.5 punts o més en la prova individual final, la nota final serà el resultat de sumar la nota obtinguda en aquesta prova i les activitats d'avaluació continua. Si ha obtingut menys de 3.5 en la prova individual final, la nota final serà igual a la nota de la prova individual final.

En l'acta de l'assignatura s'ha de fer constar la qualificació obtinguda en primera convocatòria d'acord amb les regles següents:

- Si no hi ha qualificació de l'apartat d'avaluació amb major ponderació, la qualificació és NO PRESENTAT, amb independència de la resta.
- Si hi ha qualificació en l'apartat d'avaluació amb major ponderació, i aquest no assoleix els requisits mínims, s'hi fa constar SUSPENS i nota numèrica en base 10 de la qualificació d'aquest apartat.
- Si hi ha qualificació en l'apartat d'avaluació amb major ponderació, i aquest supera els requisits mínims establerts, però no s'assoleixen aquests requisits en algun dels restants apartats, s'hi fa constar SUSPENS i nota numèrica en base 10 de la qualificació de l'apartat pel qual no supera l'assignatura.

En segona convocatòria, s'ha de procedir d'acord amb les regles següents:

- Només pot haver-hi l'opció NO PRESENTAT, quan l'estudiant/a no s'haja presentat a més d'un dels apartats d'avaluació, inclòs entre aquests el de major ponderació.
- Si hi ha qualificacions en tots els apartats d'avaluació, però no s'assoleixen els requisits mínims en algun d'aquests apartats, hi ha de constar SUSPENS i la nota en base 10 corresponent a l'apartat que no s'ha superat. Si és el cas de més d'un apartat no superat, hi ha de constar la màxima nota dins del suspens en base 10.
- Si no se supera algun dels requisits mínims i falta un apartat d'avaluació, s'hi fa constar SUSPENS i la nota numèrica en base 10 de la qualificació de l'apartat no superat.
- Si se superen dos apartats d'avaluació, i n'hi ha un tercer en el qual no s'han presentat evidències d'avaluació, s'hi fa constar SUSPENS i, com a qualificació, la mitjana de puntuacions, de les quals la part no presentada és 0,0 (màxim possible 4,9).
- Si se supera la prova de major ponderació, però falten evidències en algun dels apartats restants, s'hi fa fer constar SUSPENS. Se sumen les parts i: a) si la suma és inferior a 5, s'hi fa constar aquest resultat; b) si la suma és superior a 5, s'hi fa constar 4,9.

REFERÈNCIES

Bàsiques

- Becoña, E. y Cortés, MT. (2011). Manual de adicciones para psicólogos especialistas en psicología clínica en formación. Barcelona: Socidrogalcohol-PNSD.
- Becoña, E. y Cortés, MT (2008). Guía clínica de intervención psicológica en adicciones. Guías Clínicas Socidrogalcohol basadas en la Evidencia Científica. Barcelona: Socidrogalcohol-PNSD
- Cortés, M.T. y Pascual, F. (2005). Incumplimiento de propósitos en drogodependencias. Barcelona: Random House Mondadori, SA.
- Chóliz, M. (2012). The role of reward in addictive behaviors. En M. Balconi (Ed), Hauppauge, NY: Nova Science Publisher

Chóliz, M. (2008). Adicción al Juego de Azar. Buenos Aires: Elaleph

Miller, W.R. y Heather, N. (1998). Treating Addictive Behaviors. NY: Plenum Press

Galanter, M. y Kleber, H.D. (1997). Tratamiento de los trastornos por abuso de sustancias. Barcelona: Masson

Complementàries

- Cortés, M.T. i Mayor, L. (2001). Psicología de l'addicció. Servei de Normalització Llingüística. Universitat de València.

Roncero, M.; Cortés, M.T. y Perpiñá, C. (2012). La función motivadora de la entrevista. En C. Perpiñá: Manual de entrevista Psicológica, 291-313. Madrid: Pirámide.

Mayor, L. y Cortés, M.T. (2003). Motivación y adicciones. En E.G. Fernández, M.P. Jiménez y M.D. Martín. Emoción y Motivación. La Adaptación Humana II, 913-960. Madrid: Centro de Estudios Ramón Areces, S.A.

Graña, J.L. (1994). Conductas adictivas. Teoría, evaluación y tratamiento. Madrid. Debate. (Reimpresión 1996).

Escohotado, A. (2005). Historia General de las Drogas. Madrid: Espasa Calpe

Chóliz, M. y Marco, C. (2012). Adicción a Internet y redes sociales. Madrid: Alianza Editorial

Lorenzo, P., Ladero, J. y Leza, J. (2003). Drogodependencias. Madrid: Panamericana